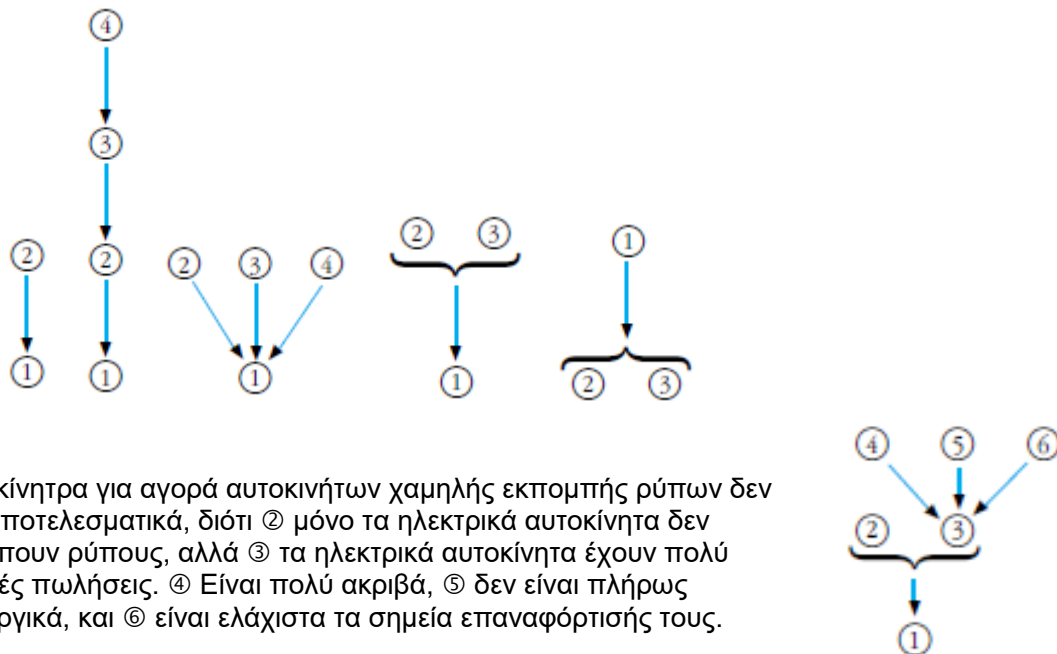

Σύνθετα επιχειρήματα (Hurley, Extended arguments)

① Τα κίνητρα για αγορά αυτοκινήτων χαμηλής εκπομπής ρύπων δεν είναι αποτελεσματικά, διότι ② μόνο τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα δεν εκπέμπουν ρύπους, αλλά ③ τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα έχουν πολύ χαμηλές πωλήσεις. ④ Είναι πολύ ακριβά, ⑤ δεν είναι πλήρως λειτουργικά, και ⑥ είναι ελάχιστα τα σημεία επαναφόρτισής τους.

Αναλύστε τα επιχειρήματα. Σχολιάστε την «εγκυρότητα»/«ορθότητα» των επιχειρημάτων.

Το ΠΑΣΟΚ ψηφίστηκε τον Οκτώβριο για να εφαρμόσει μία άλλη πολιτική από αυτή που τώρα χρειάζεται ο τόπος. Το ΠΑΣΟΚ δεν διαθέτει δημοκρατική νομιμοποίηση για τα μέτρα που θα ανακοινωθούν τα επόμενα 24ωρα. Να κάνουμε εκλογές; Δεν είμαστε αυτόχειρες. Άρα, τι μένει; Μία κυβέρνηση σαν και εκείνη του Κωνσταντίνου Καραμανλή τον Ιούλιο του 1974, από όλους τους πολιτικούς χώρους. Η κυβέρνηση αυτή πρέπει να έχει έκτακτες εξουσίες, για να το πω πιο απλά η χώρα είναι σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης χωρίς δικτατορία, αλλά ορισμένα άρθρα του συντάγματος πρέπει να βγουν "εκτός" ή να ερμηνευτούν ανάλογα. Εκδηλώσεις σαν κι εκείνες του ΠΑΜΕ στον Πειραιά πρέπει να δίνεται η δυνατότητα να κηρύσσονται αμέσως παράνομες με διαδικασίες αυτοφώρου, πρέπει να περιοριστεί το δικαίωμα της απεργίας αλλά και της διαμαρτυρίας σε ευαίσθητους τομείς (π.χ. πιλότοι της πολεμικής αεροπορίας, απεργία εκπαιδευτικών μέσα στις εξετάσεις). Στο Βέλγιο πριν μερικά χρόνια μία τέτοια κυβέρνηση συνασπισμού προχώρησε σε αναστολή ορισμένων συνταγματικών διατάξεων για ένα διάστημα. Ο κ. Παπανδρέου είναι ακατάλληλος για να ηγηθεί μιας τέτοιας κυβέρνησης «εθνικής ανάγκης», [...] επικεφαλής πρέπει να είναι κάποιος που να μην διστάζει μπροστά σε οποίο κόστος.

(Τάσος Τέλλογλου, protagon.gr 28/4/10, διαγραμμένο σχόλιο).

1. Το ΠΑΣΟΚ είναι κυβερνητικό κόμμα.
 2. Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει δημοκρατική νομιμοποίηση.
 3. Όταν ένα [κυβερνητικό] κόμμα δεν έχει δημοκρατική νομιμοποίηση, τότε πρέπει:
 1. ή να γίνουν εκλογές
 2. ή [«Άρα, τι μένει;»] να σχηματιστεί κυβερνηση εκτακτής ανγκης.
 4. Άρα, πρέπει (3.1) ή (3.2)
 5. Δεν είναι δυνατόν να γίνουν εκλογές [«Δεν είμαστε αυτοχρεω»]. = ~(3.1)
 6. Άρα, πρέπει να σχηματιστεί κυβερνηση εκτακτής ανγκης = (3.2).
 7. Κυβερνηση εκτακτής ανγκης = [επείγηνσεις, αναγκονες]
 8. Επιχειρήσεις τέτοιων κυβερνησης πρέπει να είναι και κάποιος αδίστακτος [«που να μη διατάξει...»].
 9. Ο Γ. Παπανδρέου δεν είναι καταγγλημένος [«αδίστακτος»]
 10. Άρα, ο Γ. Παπανδρέου δεν μπορεί να ηγηθεί μιας τέτοιας κυβερνησης.
- λύση:

Δύο ελλείμματα βρίσκονται στην καρδιά του «ελληνικού προβλήματος». Το δημόσιο έλλειμμα και το εμπορικό έλλειμμα. Αν τα εξαφανίζαμε, πιστεύουν πολλοί, η Ελλάδα θα ορθοποδούσε. Αυτό όμως που λίγοι βλέπουν είναι ότι, υπό τις συνθήκες Κρίσης, η μείωση του ενός ελλείμματος αυξάνει το άλλο. Κι όταν όλες οι χώρες της Ευρωζώνης πασχίζουν να μειώσουν τα δημοσιονομικά τους ελλείμματα, διογκώνουν τις εσωτερικές ανισορροπίες που υπονομεύουν την Ευρωζώνη.

Κρίση σημαίνει ένα πράγμα: Επενδύσεις που υπολείπονται των αποταμιεύσεων. Πράγματι, το πρώτο πράγμα που γίνεται όταν έρχεται μια τέτοια Κρίση είναι ότι οι επενδύσεις υστερούν των αποταμιεύσεων, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα. Οι οικογένειες που συνειδητοποιούν ότι δυσκολεύονται να τα βγάλουν πέρα, ιδίως όταν έχουν κάρτες και δάνεια που τους βαραίνουν, μειώνουν τα έξοδά τους αυξάνοντας τα ποσά που βάζουν στην άκρη για να πληρώνουν δάνεια, φόρους κλπ. Το ίδιο, και ακόμα εντονότερα, κάνουν οι επιχειρήσεις: μειώνουν τις δαπάνες τους και βάζουν όσα περισσότερα χρήματα μπορούν στην άκρη. Το ίδιο και το κράτος, το οποίο «κόβει» όπου μπορεί και παράλληλα μειώνει τις δημόσιες επενδύσεις. Σε όποια χώρα της Ευρωζώνης κοιτάξουμε σήμερα (αλλά και στην αντίπερα όχθη του Ατλαντικού) βλέπουμε το ίδιο φαινόμενο: οι επενδύσεις να υπολείπονται των αποταμιεύσεων. Πρόκειται για ένα γενικευμένο φαινόμενο που αφορά όλη την Ευρωζώνη (πυρήνα και περιφέρεια), τη Βρετανία, τις ΗΠΑ κλπ. Όσο ισχύει αυτό, δηλαδή όσο βρισκόμαστε σε Κρίση, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια πικρή πραγματικότητα: Είναι αδύνατον να εξαφανιστεί ταυτόχρονα και το δημόσιο και το εμπορικό έλλειμμα, ακόμα και να αυξηθούν οι επενδύσεις (εφόσον υπολείπονται των αποταμιεύσεων)!

Από πού προκύπτει αυτή η βεβαιότητα; Προκύπτει από την αμείλικτη λογική μιας μακροοικονομίας και συγκεκριμένα από την πιο κάτω εξίσωση που, μας αρέσει ή όχι, ισχύει παντού και πάντα (βλ. το παράρτημα στο τέλος του άρθρου για τη σχετική απόδειξη):

Δημόσιο έλλειμμα + Εμπορικό πλεόνασμα = Αποταμιεύσεις – Επενδύσεις.

Έστω ότι η κυβέρνηση καταφέρει να εξαφανίσει το δημόσιο έλλειμμα. Δεδομένου ότι οι επενδύσεις είναι λιγότερες των αποταμιεύσεων, δηλαδή το δεξί μέρος της εξίσωσης είναι θετικό, πρέπει αναγκαστικά να είναι θετικό και το εμπορικό πλεόνασμα (δηλαδή να έχουμε εμπορικό έλλειμμα – το αριστερό μέρος της εξίσωσης να είναι θετικό). Ένα το κρατούμενο, λοιπόν: Είναι αδύνατον να εξαφανίσουμε και τα δύο ελλείμματα μαζί! [...]

Συμπερασματικά, το ευρωπαϊκό εγχείρημα εξόδου από την Κρίση μέσω της συντονισμένης μείωσης των κρατικών ελλειμμάτων, δηλαδή της γενικευμένης ευρωζωνικής λιτότητας, προσκρούει σε βασικές αλήθειες της μακροοικονομικής. Συγκρούεται σφοδρά με την λογική. Αποτελεί έναν απίστευτο παραλογισμό που τον πληρώνουν οι ευρωπαίοι πολίτες χωρίς λόγο και αιτία. Αν δεν υπάρξει ένα New Deal για την Ευρωζώνη συνολικά, το οποίο θα ωθήσει το δεξί μέρος της πιο πάνω εξίσωσης σε αρνητικά πρόσημα, αυξάνοντας θεαματικά τις επενδύσεις σε ολόκληρη την Ευρωζώνη, η Κρίση θα συνεχίσει να βαθαίνει την ώρα που οι ηγέτες μας γιορτάζουν την... λήξη της

(Γ. Βαρουφάκης, <http://www.protagon.gr/?i=protagon.el.8emata&id=21465>)